

Samenvatting

Aanleiding

Er is verzocht om zekerheid vooraf over de afwezigheid van een vaste inrichting voor de vennootschapsbelasting in Nederland. Men wenst zekerheid voor de boekjaren 2022 tot en met 2026.

Feiten

X is een vennootschap opgericht naar het recht van en feitelijk gevestigd in een lidstaat van de Europese Unie (EU), waarmee Nederland een verdrag heeft gesloten (verdragsland A). X maakt deel uit van een internationaal opererend concern met een hoofdkantoor binnen de EU actief in de handelssector. X is onderworpen aan winstbelasting in verdragsland A.

Onder het algemene beleid van X zijn alle werknemers van X vrij om te kiezen vanaf welke locatie zij werken. X stelt kantoorruimtes ter beschikking aan haar werknemers op twee verschillende locaties in verdragsland A. Er zijn een aantal inwoners van Nederland werkzaam bij X (de relevante werknemers). De relevante werknemers werken uit persoonlijke voorkeur doorgaans vanuit hun woning in Nederland. Verder reizen de relevante werknemers gemiddeld een paar keer per jaar naar verdragsland A om de werkzaamheden ten behoeve van X te verrichten vanuit een van de kantoorruimtes die X in verdragsland A ter beschikking stelt. De woningen van de relevante werknemers staan niet ter beschikking van X. X oefent verder geen activiteiten uit in Nederland. In lijn met het algemene beleid van X, stelt X aan al haar werknemers, waaronder de relevante werknemers, standaardapparatuur zoals een mobiele telefoon en laptop ter beschikking en ontvangen zij standaardvergoedingen zoals een internetvergoeding. X vergoedt geen additionele kosten ten behoeve van de thuiswerkplek. De functie en werkzaamheden van de relevante werknemers brengen niet met zich mee dat zij gewoonlijk overeenkomsten sluiten namens X.

Rechtskader

Het verzoek van X om zekerheid vooraf dat geen sprake is van een vaste inrichting in Nederland ziet op de toepassing van artikel 3, vierde lid, onderdeel a in combinatie met artikel 17, derde lid, onderdeel a of artikel 17a van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 (Wet Vpb). Als sprake is van een vaste inrichting of vaste vertegenwoordiger op basis van deze artikelen, dient op basis van de relevante bepalingen van het belastingverdrag tussen Nederland en verdragsland A te worden bepaald of Nederland wel kan heffen.

Relevant is het Besluit vooroverleg rulings met een internationaal karakter, waarin de kaders voor het verkrijgen van zekerheid vooraf zijn gegeven met betrekking tot rulings met een internationaal karakter. Tevens is de Regeling laagbelastende staten en niet-coöperatieve rechtsgebieden voor belastingdoeleinden (met inachtneming van de jaarlijkse wijzigingen) van belang.

Overwegingen

1. In paragraaf 3, onderdeel a van het Besluit vooroverleg rulings met een internationaal karakter is aangegeven dat toegang tot het vooroverleg ter verkrijging van zekerheid vooraf in de vorm van een ruling met een internationaal karakter is voorbehouden aan situaties waarin sprake is van voldoende economische nexus in Nederland. In dezelfde paragraaf 3, onderdeel a, laatste zin wordt hierop een uitzondering gemaakt, welke inhoudt dat de bepaling inzake de economische nexus naar haar aard niet van toepassing is indien zekerheid wordt gevraagd over de afwezigheid van een vaste inrichting in Nederland.
2. Aanvullend is het besparen van Nederlandse of buitenlandse belasting niet de enige dan wel doorslaggevende beweegreden voor het verrichten van de (rechts)handeling(en) of transacties, en evenmin heeft de gevraagde zekerheid vooraf betrekking op de fiscale gevolgen van directe transacties met entiteiten die zijn gevestigd in staten die zijn opgenomen in de Regeling laagbelastende staten en niet-coöperatieve rechtsgebieden voor belastingdoeleinden.
3. Op grond van artikel 3, vierde lid, onderdeel a van de Wet Vpb wordt voor de toepassing van de Wet Vpb voor de invulling van het begrip "vaste inrichting" of "vaste vertegenwoordiger" verstaan het begrip "vaste inrichting" zoals dat geldt voor de relevante bepalingen van het toepasselijke belastingverdrag. Zoals beschreven in de feiten is X gevestigd in een land waarmee Nederland een belastingverdrag heeft afgesloten (dat voorziet in een regeling voor de heffing over bestanddelen van de winst). Daarom wordt direct getoetst of er op basis van de relevante bepalingen van het toepasselijke belastingverdrag geheven kan worden.
4. Op grond van de relevante bepalingen van het toepasselijke belastingverdrag is sprake van een vaste inrichting als X een vaste bedrijfsinrichting heeft waarin de activiteiten van de onderneming geheel of gedeeltelijk worden uitgeoefend. Als deze activiteiten echter uitsluitend van ondersteunende aard zijn, zal geen sprake zijn van een vaste inrichting. Voorts kan op grond van het belastingverdrag sprake zijn van een vaste inrichting indien een persoon in Nederland gemachtigd is te handelen voor rekening en risico van X en van die machtiging gewoonlijk gebruik wordt gemaakt (vaste vertegenwoordiger).
5. De relevante werknemers verrichten vanuit hun woningen in Nederland activiteiten namens X. X heeft geen andere activiteiten in Nederland. De woningen van de relevante werknemers staan alle niet ter beschikking van X. Dit betekent dat X niet beschikt over een vaste bedrijfsinrichting in Nederland. Hierdoor leiden de activiteiten van X in Nederland niet tot een vaste inrichting zoals bedoeld in het toepasselijke belastingverdrag.
6. Er is tevens geen sprake van een situatie waarin een of meerdere van de relevante werknemers gewoonlijk de bevoegdheid uitoefenen om overeenkomsten te sluiten namens X. Hierdoor is ook geen sprake van een vaste vertegenwoordiger van X in Nederland.

Conclusie

Gelet op artikel 3, vierde lid, onderdeel a van de Wet Vpb in combinatie met de relevante bepalingen van het verdrag tussen Nederland en verdragsland A oefent X haar onderneming niet uit met behulp van een vaste inrichting in Nederland voor de toepassing van de Wet Vpb. Dit is vastgelegd in een vaststellingsovereenkomst met een looptijd van 1 januari 2022 tot en met 31 december 2026.